Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА  SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 233. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 6-го ГРУДНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 6, 1985 No.233. VOL. XCII.

Росіяни вже активно приступили до відзначування 1000-річчя

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Як уже інформовано, хоч до 1000-річчя Хрищення України ще залишилося два роки, росіяни так у вільному світі, як і в СССР стараються вже тепер конкретними акціями інформувати світову опінію, що ця річниця є виключно їхньою.

В щоденнику „Ню Йорк Таймс" з 24-го листопада 1985 року, у відділі нумізматики, сказано, що Конгрес російських американців в ЗСА, який репрезентує американських громадян російського походження, випустив пропам'ятну медалю св. Володимира з нагоди 1000-річчя „навернення давньої Русі (тепер Росії) на християнство". проєкт медалі зробила російська мисткиня Віра Крівошайн. Медаля представляє на одній стороні св. Володимира, а на другій православний хрест і символ чотирьох найважливіших періодів історії Росії: герб Володимира і всіх наслідників Рюрика, основника Русі, постать Ісуса Христа, печатку російської імперії, а у стіп хреста терновий вінок, що має символізувати переслідування і порушення людських прав в сьогоднішньому СССР.

Медалю можна одержати у різних виконаннях та у різних цінах в централі Конгресу російських американців.

Недавно до редакції прийшло повідомлення про концерт „Російської церковної музики", що відбудеться в п'ятницю, 6-го грудня ц.р., в Наяк, Н. Й. Концерт у церкві св. Анни, виконають члени російського камерного хору, як сказано в повідомленні для „вшанування 1000-річчя християнства в Росії". У програмі концерту, між іншим також будуть виконані твори українського композитора Дмитра Бортнянського, якого організатори не відділяють від інших російських композиторів.

ЯК МИ ГОВОРИМО

Ню Гейвен, Конн. — Студійне Товаристо Грушевського і Українське Лікарське Товариство влаштовує доповідь д-ра Ярослава Туркала на тему: „Як ми говоримо", яка відбудеться в неділю, 8-го грудня ц.р., о год. 3-ій по полудні, тут в приміщенні української церкви при 50 Фовлер вул. Доповідь буде ілюстрована.

Відбудеться симпозіюм про Митрополита Шептицького

Ню Йорк. — Тут у приміщеннях Українського Інституту Америки за ініціятивою УІА і Групи Молодих Професіоналістів відбудеться в суботу, 7-го грудня ц.р., симпозіюм про Слугу Божого Митрополита Андрея Шептицького.

В симпозіюмі беруть участь американські та канадські науковці: Томас Бирд, професор Квінс коледжу, проф. Богдан Боцюрків з Карлтон університету в Оттаві, о. Андрій Чировський з Чикаґо, Андрій Кравчук з університету в Оттаві, проф. Леонід Рудницький з університету Лясаль у Філядельфії і мистець Андрій Мадай з Філядельфії.

Симпозіюм призначений в першу чергу для американських студентів та молодих українців, які не володіють вповні українською мовою. Після доповіді присутні можуть ставити питання та брати участь в дискусії. Доповіді і дискусія відбуватимуться в англійській мові.

Плянується також в рамках цієї імпрези показ прозірок про Митрополита А. Шептицького і ряд документів.

Прикрасою вечора буде виставка дереворитів Андрія Мадая.

Після симпозіюму — перекуска. Вступ 10 дол. Початок о год. 3-ій по полудні.

А. Сороковський виступить з доповідями

Кеймбридж, Масс. (ФК-У). — Український дослідник у Кестон коледжі, співробітник УНІГУ Андрій Сороковський виступить з доповідями на тему „Сучасний стан віруючих у Совєтському Союзі". Доповіді відбудуться 7-го грудня ц.р. у Вашінґтоні о годині 7-ій вечора в залі собору Пресвятої Родини і 8-го грудня в Балтиморі о 12:30 по полудні в залі української католицької церкви св. Михаїла.

А. Сороковський виступить також 12-го грудня о год. 4-ій по полудні у Гарвардському університеті на спеціяльному семінарі українознавства і того ж дня на сходинах товариства „Приятелі українського Гарварду" о годині 7-ій вечора.

Кестон коледж — широковідома у міжнародних колах британська інституція, яка досліджує, публікує та розповсюджує відомости про стан релігійного життя в комуністичних країнах.

Відбудеться Різдвяна виставка в УКЦ

Лос Анджелес, Каліф. — Український Культурний Центер тут, при 4315 Melrose Avenue, матиме шосту з черги Різдвяну виставку, яка відбудеться в суботу 14-го та у неділю 15-го грудня ц.р. від години 12-ої до 5-ої по полудні. На виставці виступатимуть колядники із молодечих організацій Пласту і СУМА, які будуть співати біля чудово прикрашеної ялинки. Прикраси на ялинці це ручно зроблені, та їх вчили робити на різдвянім „воркшап". Члени культурного центру будуть демонструвати прикраси на ялинку. Також на виставці буде вертеп із 17-го століття.

Рівнож із прикрасами, будуть традиційні страви, такі як кутя й інші. Щоб передати відвідувачам щось із виставки на пам'ятку, Український Культурний Центер підготовив малу книжечку під назвою „Українські різдвяні звичаї і традиції", яка буде роздавана безкоштовно при дверях вступу.

Ця виставка триватиме аж до Йордану та закінчиться 19-го січня, разом з різдвяним циклем.

ЗБІРНИК „В ОБОРОНІ ВІРИ"

Торонто. — Місцева українське православне братство св. Володимира з нагоди недалеких святкувань Тисячоліття Хрищення України, видало ювілейний збірник п. н. „В обороні віри", том 5-ий. В цьому збірнику вміщені дописи в українській пресі 57 авторів. Багатоілюстрований збірник у твердій оправі із золотим тисненням має 493 сторінки друку та 52 світлини. Розділів є дев'ять. Ціна збірника — 12 дол., пересилка — 2 дол. Замовляти слід у: St. Volodymyr Ukrainian Orthodox Brotherhoold, 404 Bathurst St., Toronto, Ont. M5T 2S6, Canada.

ДІТРОЙТ ГОТУЄТЬСЯ ДО 31-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

Дітройт (А.С.). — Згідно з рішенням головного Уряду 31-ша Конвенція УНСоюзу відбудеться тут в травні 1986 року.

Дітройтська Округа взяла на себе почесний обов'язок поробити всі потрібні приготування до цієї Конвенції. В тій цілі покликано до життя Конвенційний комітет, що складається з 10 комісій. Кожну комісію очолює голова зі своїми помічниками. Разом усіх осіб в Конвенційному комітеті є 55. Кожна комісія приступила вже до праці і в тій цілі відбувала сходини зі своїми членами.



Конвенційний комітет УНСоюзу під час нарад в Дітройті. У першому ряді — головний предсідник д-р І. Флис, а біля нього голова комітету Р. Татарський.

В п'ятницю, 15-го листопада, голова Конвенційного комітету скликав пленарне засідання всіх комісій. Були присутні голови восьмох комісій зі своїми членами, а за двох неприсутніх звітували їхні заступники. Усіх присутніх було 35 членів. На засідання прибув також головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис.

Збори відкрив і ними проводив голова Конвенційного комітету, головний радний Роман Татарський. Секретарювала Оля Марущак. Голова, хоч по тяжкій операції, зробив дуже багато підготовчої праці і завдяки йому існують вже всі конвенційні комісії. Він в своєму звіті подав перегляд пробленої досі праці і покликав до звітування голів поодиноких комісій.

Хоч до Конвенції ще залишилось шість місяців, то праця деяких комісій вже в повному розгарі. Це відноситься головно до комісії публікацій. Її голова, Василь Папіж, поінформував, що вже зроблено багато, але ще більше залишилося до зроблення. Конвенційна книга, на його думку, буде мати багато вартісного матеріялу, але до того потрібно співпраці усіх секретарів і союзових урядовців.

Інж. Ігор Козак, голова Імпрезової комісії, і його співпрацівники проробили багато заходів, щоб підшукати відповідних виконавців концертової програми. Він переговорював з кількома мистецькими одиницями, але остаточного рішення його комісія ще не прийняла. Їхнім бажанням є, щоб програму виконали місцеві мистецькі одиниці.

З черги звітували голови комісій: Бенкетової — Рома Дигдало, Екскурсій і розваг — в заступстві д-ра Олександра Серафина, Р. Татарський, Мистецької виставки — Лідія Колодчин, Преси і інформацій — Ярослав Карпінський, Архіву — Роман Дацко, Фінансової — Ярослав Базюк. Усі звітодавці подали зборам пляни своєї праці, побажання до Конвенційного комітету, та які мають труднощі. Але в загальному всі вони впевнені, що все буде зроблено як слід і своєчасно.

Після звітів усіх голів забрав голос д-р І. Флис. В загальному він задоволений з пробленої праці. Подав кілька своїх завваг, головно щодо плянів Імпрезової комісії. Він певний, що Конвенція випаде добре відносно організації. Програмою бенкету займеться головна екзекутива.

В дискусії над звітами деякі члени подали свої завваги і поради, але всі погоджувалися, що праця проходить задовільно.

Після нарад Р. Дигдало і О. Марущак вгощали присутніх перекускою. І хоч була вже пізня година, присутні ще довго дружньо гуторили при каві і солодкім.

ВІЦЕАДМІРАЛ ДЖ. ПОІНДЕКСТЕР — НОВИЙ ГОЛОВНИЙ ДОРАДНИК ПРЕЗИДЕНТА

Вашінґтон. — Президент Роналд Реґен найменував віцеадмірала Джана М. Поіндекстера, колишнього заступника Роберта МекФралейна, на головного дорадника Президента у справах крайової безпеки, запевнивши тим самим продовження дотеперішньої політики, яку вів його попередник.



Адм. Джан Поіндекстер

Адмірал Дж. Поіндекстер це колишній кадровий старшина воєнної фльоти, який прийняв функцію заступника Р. МекФарлейна в 1983 році і від того часу бездоганно виконує своє нелегке завдання. Президент Р. Реґен у супроводі обидвох згаданих дорадників, формально проголосив зміну на керівному пості Крайової ради безпеки і представив кореспондентам на короткій з ними зустрічі нового головного дорадника. МекФарлейн, як кажуть поінформовані особи, вілійшов у приватний сектор, але покищо ніхто не знає, де він шукатиме затруднення в майбутньому.

У присутности Президента і свого наслідника МекФарлейн заперечив поголоски, що він, мовляв, є змушений вілійти від активної політики через конфлікт з Доналдом Ріґеном, шефом персоналу в Білому Домі, колишнім секретарем Департаменту скарбу, фінансистом по фаху з нюйоркської великої фінансової біржі, який намагається держати контролю над усіма членами кабінету Р. Реґена, крім, очевидно, державного секретаря Джорджа Шулца, який безпосередньо пов'язується з президентом Р. Реґеном, без втручання Д. Ріґена. Свого часу шефом персоналу Білого Дому був Джеймс Бейкер, приятель Президента з каліфорнійських часів, який під впливом якихось „невидимих сил" в Республіканській партії „помінявся" з Д. Ріґеном постами, щоб дати нюйоркському бизнесменові віжки керівництва і можливість впливу на самого Президента.

Від часу приходу Д. Ріґена на це високе становище, почала помалу, але систематично мінятися політика Білого Дому, — кажуть політичні аналітики, — а головно курс тактики у відношенні до комуно-московської імперії і Китайської Народної Республіки. Консервативні члени Республіканської партії, які все змагалися за впливи на закордонну політику в Державному департаменті і свого часу навіть домагалися заміни Дж. Шулца іншою особою, дещо розчаровані рішенням Президента, але впливи поміркованих республіканців вже зайшли задалеко і вони не можуть нічого зробити для зміни ситуації, доказом чого є висліди переговорів Р. Реґена з Михаїлом Ґорбачовим у Женеві, тобто з лідером „диявольської імперії", як її ще донедавна називав сам Президент ЗСА.

Адмірал Дж. Поіндекстер є вже четвертим з черги головним дорадником Президента у справах крайової безпеки. Все, що про нього говорять це те, що він, мовляв, буде добрим членом „Реґенового тіму". У Крайовій раді безпеки він працює від 1981 року, має докторат з філософії і нуклеарної фізики й на протязі довгих років цікавився політичним життям країни. Йому минуло 49 років. Виступаючи на пресовій конференції заявив, що задержить увесь персонал в департаменті на дотеперішньому рівні і буде постачати Президента найбільш кваліфікованими інформаціями.

У СВІТІ

АМАЛЬ НАБІ БЕРРІ, лідер однієї з більших фракцій ливанських шіїтів, заявив кореспондентам, після зустрічі з командантом ірляндських частин у війську ОН в Ливані, що підлеглі йому військові з'єднання і парамілітарні групи можуть знищити на протязі одного дня ізраїльські поселення у прикордонній полосі і вони це зроблять напевно, якщо Ізраїль не перестане нищити опірні пункти шіїтів в різних частинах Ливану. В загальному він думає, що ізраїльські налети на Ливан, знищення головної квартири Палестинської Визвольної Організації в Тунісі, льокальні військові акції проти арабів, закінчаться ще одною „великою" війною арабського світу проти Ізраїля.

ЗАХІДНЬОНІМЕЦЬКА прокуратура повідомила про арешт ще двох шпигунів, які від 1965 року працювали для Східньої Німеччини. Прокуратор Александер Брехтель заявив, що тим разом шпигунством займалися син з батьком, але він покищо відмовився назвати прізвища заарештованих з огляду на опити і можливість започаткування слідства в тій справі. У відповідь на це повідомлення речники комуністичної Німеччини повідомили про заарештування цілої родини, яка збирала інформації, головно про розташування війська, і передавала їх представникам Західньої Німеччини. Заарештувати це подружжя допоміг відомий подвійний шпигун Ганс-Йоахім Тідґе, який втік на Схід після того, як довідався про аферу „втечі" Віталія Юрченка.

З АДІС АБАБИ, столиці Еіопії повідомили, що центральний комуністичний уряд наказав французькій гуманітарній організації „Лікарі без кордонів" припинити свою діяльність і опустити країну на протязі двох тижнів, зліквідувавши перед тим усі свої медичні станиці. Етіопійські комуністи закидають французам, що вони займалися політикою і поширювали наклепи на державну систему. Все, що сказали французи світові це те, що переселенча програма уряду була неуспішною і під час примусового переселення загинуло біля 50,000 осіб.

СХІДНЬОНІМЕЦЬКЕ пресове агентство повідомило, що в Берліні помер винахідник і реалізатор так званого берлінського муру, 75-річний генерал армії Гайнц Гофман. Він довгий час був міністром оборони і на цьому пості він доклав максимум зусиль для скріплення східньонімецької армії, яка тепер у Варшавському Пакті числиться другою з черги, після совєтської, найкращою армією.

СТУДЕНТИ УНІВЕРСИТЕТІВ в Польщі й інших вищих закладів запротестували офіційно в урядових колах проти масового звільнювання з праці тих професорів і викладачів, які в минулому, або тепер, симпатизують забороненій урядом вільній робітничій спілці „Солідарність". В Ґданьську студенти зустрілись з головою „Солідарности" Лєхом Валенсою і обговорили з ним існуючу ситуацію. Покищо уряд наказав звільнити 40 професорів. Цей процес деякі польські і закордонні кола називають започаткуванням широкозакроєної чистки серед інтелектуалістів.

У ВАШІНҐТОНІ ЗАТУРБОВАНІ розвитком подій у Південному Ємені, а саме посиленою розбудовою і уліпшенням військових баз, якими користується Совєтський Союз. Уряд Піденного Ємену, заборгувавшись по самі вуха перед СССР, віддав йому в користування усі раніші британські бази, над якими тепер ведуться у приспішеному темпі праці військових спеціялістів, щоб пристосувати їх до теперішніх вимог. Західні держави турбуються також тим фактом, що комуністи Ємену передають постепенно керівництво економікою в руки присланих з СССР „спеціялістів".

ВАШІНҐТОН ПЛЯНУЄ перестерегти Румунію, що вона вже віддавна порушує права людини і в майбутньому вона може зовсім втратити статус упривілейованої держави в торговельних справах в ЗСА, якщо ситуація не поправиться. Державний департамент приготовляє в тій справі спеціяльну ноту, яка буде вручена румунському амбасадорові з проханням переслати президентові Ніколає Чаушеску в Букарешт.

Проголосили міжнародний конкурс на твір про князя Ракочого

Торонто. — Існуюча тут Фундація ім. Ракочого, що її створили живучі у вільному світі мадяри, проголосили конкурс з нагоди 250-ліття смерти Ференца Ракочого II, останнього князя Трансильванії, що помер на вигнанні в Туреччині.

Ідеєю князя Ракочого була свобода для всіх народів, що жили в тому часі під пануванням австрійської монархії, в тому й українців словаків, румунів, поляків, сербів та хорватів.

Тому тепер фундація його імени, що є неприбутковою, культурною організацією, проголосивши 1985 рік „Роком Ракочого", хоче вславити того борця за свободу народів конкурсом на есей на тему: „Духова спадщина Ференца Ракочого II".

Есей мусить мати принайменше 50 сторінок машинопису і бути закінчений до 31-го березня 1986 року. Він може бути написаний в довільній мові, яка авторові найбільше підходить. Нагорода за есей призначена у висоті 10,000 долярів.

За інформаціями слід писати на адресу: Rakoczi Foundation, Inc., P.O.Box 67, Stn. "L", Toronto, Ont., Canada, M6E 4Y4.

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ ШЕСТИДЕННОГО відпочинку в Каліфорнії президент Роналд Реґен прибув в Сієтл, столицю стейту Вашінґтон, щоб взяти участь в зборі фондів для перевиборної кампанії сенатора Слейда Ґордона, одного з 22 республіканців, вибори яких відбудуться наступного року. Виступаючи тут Президент заторкнув ряд питань внутрішньої і зовнішньої політики. Говорячи про свою зустріч з Міхаїлом Ґорбачовим, Р. Реґен сказав: „Я поїхав до Женеви, вважаючи нашу зустріч першим кроком в налагодженні американсько-совєтських відносин. Я не чекав на чудо, але безумовно надіявся на прогрес".

У ФЕДЕРАЛЬНОМУ СУДІ відбулося попереднє переслухання справи 25-річної Енн Гендерсон -Поллард, мужа якої Джанатана обвинувачується в передачі американських військових секретів Ізраїлеві. Вона була заарештована на наступний день після арешту чоловіка і обвинувачена в менш тяжкому злочині — незаконному зберіганні секретних документів, за що їй загрожує десять років тюрми. Її муж може бути засуджений на довічне ув'язнення.

ЗА ОСТАННІ 17 РОКІВ американські громадяни були об'єктами терористичних нападів у 72-ох країнах. У нападах, які сталися лише в цьому році, загинуло 17 американців і 154 особи були поранені. Більш як 90 терористичних нападів, запланованих проти американців, були заздалегідь унешкідливлені.

В НАСТУПНОМУ РОЦІ, 28-го жовтня, З'єднані Стейти Америки відзначать століття з дня відкриття Статуї Свободи, але головні урочистості, присвячені цій даті, відбудуться раніше,від 3-го до 6-го липня. В ці чотири дні в Ню Йорку відбудеться святкування, яке перевершить за своїми маштабами урочистості на честь 200-річчя ЗСА. „Нічого подібного Ню Йорк ще не бачив", — сказав про майбутній чотириденний фестиваль Дейвид Волпер, його режисер.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА Джордж Шулц, виступаючи в Колюмбії на пресовій конференції, заявив, що Вашінґтон не має наміру відновлювати прямих переговорів з Нікараґуа в рамках мирної ініціятиви групи Кантадора. Ця група складається з Панами, Мехіко, Венезуелі і Колюмбії і дістала свою назву від імени невеликого острова біля мехіканського побережжя, де вона вперше засідала. Контадорська група присвятила себе справі встановлення миру в Центральній Америці. Дж. Шулц зустрівся з міністрами закордонних справ країн Контадорської групи і заявив, що попередні переговори з Нікараґуа наштовхнулися на спроби сандіністів перешкодити досягненню миру в Центральній Америці, тому відновлювати їх нема сенсу.

Рапорт ОН засуджує порушення прав людини в Афганістані

Ню Йорк. — Спеціяльний представник Об'єднаних Націй, австрійський професор Фелікс Ермакора, підготовив рапорт про порушення прав людини в Афганістані.

Професорові Ф. Ермакорі не дозволили приїхати в Афганістан і він зробив свої висновки на опитуваннях втікачів і відвідуванні шпиталів у Пакістані, де він побував два рази. В доповіді перераховуються численні порушення прав людини в окупованому Афганістані, в тому числі бомбардування цивільних об'єктів і житлових будинків, примусове виселення мешканців з сільських місцевостей, арешти політичних противників режиму, переслідування віруючих.

На думку автора рапорту, ці дії окупаційної армії і афганського режиму мають на меті не лише викорінити опозицію, але й зламати дух незалежного народу і знищити традиційні родинні і племінні відносини. Автор рапорту наводить випадки схоплення закладників, ґвалтування, рабунків, знищення посівів, насильного відбирання дітей від родичів. Професор Ф. Ермакора пише, що окупанти і їх прислужники нищать мечеті, релігійні книги, примушують віруючих мусулманів їсти свинину і пити горілку.

За словами австрійського професора, афганський уряд не пропускає в сільські райони продуктів і лікарств а місцеве населення часто знаходиться на грані смерти від голоду і хвороб. Ф. Ермакора повідомляє про совєтські міні-пастки, зроблені у формі дитячих забавок, ручок, пташок, сірникових коробок, які скидають з літаків.

Хоч у рапорті не сказано конкретно про совєтські війська в Афганістані, західні дипломати в ОН підкреслюють, що вперше в документі цієї організації перераховуються порушення прав людини, відповідальність за які несе Совєтський Союз. Комісія Об'єднаних Націй в справах прав людини розгляне цього тижня резолюцію ряду західніх країн, яка висловлює вдячність Ф. Ермакорі за підготований ним рапорт і глибоку стурбованість з приводу наведених ним порушень. У лютому ц.р. Ф. Ермакора представив на розгляд цієї комісії ОН чорновий варіянт свого рапорту. Тоді комісія 26 голосами проти восьми закликала „покласти кінець серйозним і масовим порушенням прав людини" в Афганістані.

Представник Афганістану в Об'єднаних Націях Мохаммед Фарід Заріф назвав рапорт вмішуванням у внутрішні справи своєї країни і схарактеризував його як безпідставний, що є результатом „галюцинацій".

СИН РОБЕРТА КЕННЕДІ, 32-річний Джозеф Кеннеді збирається висунути свою кандидатуру у виборах до Палати Репрезентантів у виборчій окрузі Томаса О'Нілла, який має намір піти на пенсію. Місце, на яке претендує Джозеф, колись займав його дядько, президент Джан Кеннеді.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Клопіт із військовими диктатурами

Вершинна конференція президента Рональда Реґена з совєтським вельможею Міхаїлом Ґорбачовим, масакра у схопленому терористами літаку на Мальті, врешті страшні природні катастрофи землетрусу в Мехіко та вибуху вулкану у Колюмбії відвернули увагу широких читацьких кіл у світі від інших подій, які все ж мають вагоме значення для формування міжнародної ситуації. Наприклад, внутрішні відносини на Філіппінах віддавна турбували Америку, яка має там свою морську базу, надзвичайно важливу для зберігання Тихого океану перед совєтськими амбіціями заволодіти тамошнім обширом. Це була б катастрофа не тільки для країн Середнього і Далекого Сходу та Океанії, але й для З'єднаних Стейтів Америки і тому ЗСА залежить на зберіганні з Філіппінами приязних взаємин. Це обосторонній інтерес, бо Філіппіни отримують величезну фінансову допомогу від ЗСА, а присутність американської морської бази приспорює цій країні постійний наплив долярової валюти.

Філіппіни — це географічно дивна країна, бо подібно, як Японія — складається з островів, — є їх куди більше, як в Японії, бо аж кругло 7,000, на яких живуть разом 52 мільйони людей. Всі ці острови складаються на кругло 115,000 квадратових миль, себто приблизно на величину стейту Невада. Це республіка, але ця назва далеко не покривається з поняттям демократії, адже СССР — це теж республіка з диктаторським режимом. На Філіппінах від липня 1965 року, себто кругло 20 років, президентом є Фердинанд Маркос, який оперся на військовій силі. Отож насправді існує там 20 років військова диктатура, яка зробила пародію з тамошнього парляменту та не допускає до будь-якої опозиції. Лідер такої паляментарної опозиції, сенатор Беніньо Акіно, рятувався в 1980 році втечею до Америки перед переслідуванням і тут перебув добровільно три роки. 21-го серпня 1963 року вернувся до своєї батьківщини, але не встиг ще поставити ногу на рідній землі, як дістав з-позаду кулю в лоб.

Були свідки які твердили, що стріляв вояк, який утік, коли настав заколот і навмання стріляла поліція. У цій стрілянині згинув відомий філіппінській владі комуніст Ролляндо Ґальман. Офіційною версією було, що саме той комуніст вбив Акіно, проте загальна опінія в самих Філіппінах і широкому світі присилувала президента Маркоса тимчасово припинити в урядуванні шефа філіппінських збройних сил генерала Фабіяна Вера і поставити його та 25-ох інших військовиків у стан обвинувачення, як причетних на різний лад в убивстві названого вище філіппінського опозиційного лідера. В минулий понеділок 2-го грудня 1985 року тричленний трибунал, у складі якого, очевидно були однодумці і прихильники президента Маркоса та його військової кліки — після довгого розгляду справи і переслухання свідків звільнив усіх 26-ох обвинувачених від вини і кари. Речник президента Маркоса повідомив, що генерал Фабіян Вер повертається на попередній керівний пост у державній машині Філіппін, — що стрінулося у Вашінґтоні з дуже холодною реакцією.

Американському Урядові, як згадано вгорі залежить на збереженні на Філіппінах військової бази, тому він обережний у критиці політики Маркоса. Але з Білого Дому й державного департаменту напевне дали виразно пізнати філіппінському амбасадорові у Вашінґтоні, що привернення на Філіппінах військової диктатури, яка постачає пальне комуністичній аґітації, може спричинити обмеження Конґресом фінансової допомоги Філіппінам. Невідомо ще, як поведеться президент Фердинанд Маркос, який особисто приятелює з генералом Вером і чи він схильний перевести сяк-так „чисті" нові парляментарні вибори. Ці вибори мають відбутися вже 7-го лютого 1986 року. Здається, що найпопулярнішою кандидаткою на нового президента є вдова по вбитому лідерові опозиції Акіно, 52-річна Корасон Акіно, за кандидатурою якої заявилося 1,200,000 філіппінців підписаних на відповідній виборчій петиції. Кор — як її популярно називають — Акіно, активна високоосвічена жінка, одверто оскаржує президента Маркоса, що це він зфабрикував убивство її чоловіка та звільнення всіх 25-ох обвинувачених військовиків. Вона звеличниця американської демократії і домагається такої самої системи для своєї батьківщини. Але сильна — хоч нелеґальна — комуністична партія аґітує однаково проти Маркоса, який знову кандидує, як проти Корізони Акіно і при розбитих опозиційних голосах може знову перемогти Фердинанд Маркос із своїми генералами. Жадоба влади, по яку посягається „Per fas et nefas" (Всіма правдами і неправдами)—страшна річ. Це нещастя для народу, який прагне спокою і свободи.

Микола Бараболяк

ЗАСЛУГА М. МЕДВЕДЯ

Якось незручно писати про справу Медведя у такому насвітленні, але воно підносить вагу вчинку того нашого земляка, і це виправдує. Є у нас така поговірка: „Нема нічого злого, щоб не вийшло на добро". Не можу засвідчити з власного досвіду, що вона правдива, але Медведя казус її майже виправдує. Можна дивитись на ситуацію Медведя з гуманної точки погляду, але теж — маючи на увазі національний інтерес.

Американський Уряд поступив з Медведем негуманно, безсердечно. Ми маємо право нарікати, що коли тут говориться про права людини, то мається на думці головно становище в Совєтському Союзі людей одної раси, які мають у цій країні велетенські впливи. В пресі постійно оплакується долю Щаранського і дружини Сахарова, іноді згадається попри них декого з російських дисидентів, а про наших, які натерпілись і терплять найбільше, лиш у ряди-годи якась маленька згадка. Може воно і виправдано, що придається стільки уваги жидам. Вони „зайди" в Совєтському Союзі. Мають свою батьківщину, чи радше дві „батьківщини", бо більшість з них не спішиться до тої рідної батьківщини, а їдуть прямо до Америки, де їх удвоє більше як в Ізраїлі. Коли українець хоче видістатись із своєї підкореної батьківщини, то це іноді навіть важко зрозуміти американцеві. В дусі американця інстинкт боротись за волю. Коли б я був вродженим американцем, я мабуть дивився би на це питання теж подібно. Не тікати, а встоятись на своїй землі і по змозі боротись за її волю.

Медвідь рішився був тікати. Не знаємо нічого ближче про його мотиви і про нього. Багато питань залишиться без відповіді. Перипетії його втечі загальновідомі. Не треба мені повторяти те, що писано про нелюдяність тих, які відволікли його назад на „Маршала Конєва". Не треба мені теж згадувати про заперечення тим актом Державного департаменту всього, що говориться про „оборону прав людини" американським Урядом та про високі американські ідеали свободи людини. Вилізло шило з мішка як дуже той Уряд хотів приподобатись Ґорбачову перед женевською стрічею.

Але погляньмо тепер на справу з іншої сторони: з точки бачення нашого національного інтересу. Скажімо, що іміґраційні урядовці в погодженні з Державним департаментом, прийняли Мирослава. Була б коротко згадка у світі, що такий то совєтський моряк, член залоги торговельного корабля „вибрав волю". За два дні і слух про нього загинув би. Інакше, коли тим утікачем був якийсь каґебіст, старшина фльоти, чи хоч би такий рядовик Червоної армії як Мовчан, який міг дещо розповісти про Афґаністан... Але цей невидний член залоги торговельного корабля? Преса не назвала б його навіть українцем, а „совєтським моряком". Героєм він не став би.

Через нелюдяність іміґраційних урядовців, не згадуючи вже про жорстокість каґебістів, Мирослав став „селебріті" на цілий світ. Нелюдська поведінка супроти тої людини, яка бажала, може і спонтанно, визволитись із совєтської неволі, зворушила цілий світ і порушила передусім нас. Заворушилась на першому місці наша молодь. Подія ця зорганізувала її для протесту. Ми робимо іноді демонстрації, але де їм до тих, які вибухли в обороні Медведя. Я ніколи не бачив такого завзяття і захоплення акцією, як це було на заклик молодих. А той човен, що кружляв довкола „Маршала Конєва"? Коли засипали ми Президента і конґресменів такими тисячами телеграм і листів? Коли бачили ми такі позитивні відклики на сторінках найповажніших органів американської преси? Президент Реґен, наче виправдуючись за вчинки його відомств, згадав у своїй промові у Конґресі, звітуючи зі зустрічі з Ґорбачовим, про консулят у Києві, як засіб контактів з Україною...

Медвідь жертва. Знаємо, що солено заплатить за свій вчинок. Хоч може, щоб підтримати брехню, що він „упав" із корабля, може і завдяки інтервенції Реґена перед Ґорбачовим (про таке ходять чутки), і не знищать цього нашого Мирослава. Та як би не було, це чи не одна з великих жертв у наших визвольних заходах, яка принесла за кордоном велетенську користь нашій справі. Це переломова подія в наших політичних заходах на поселеннях. Медвідь посунув несвідомо нашу справу у світі на милі, милі вперед. Перш за все це дало нам нагоду об'єднати наші сили. Для тої справи ми усі йшли в демонстраціях одною лавою. Воно навчило нас теж методів політичної акції, які треба стосувати, щоб мати успіх. В перші лави політичної акції стала молодь залишивши позаду наші „проводи", які воюють методами хоч на півсторіччя застарілими. В результаті великий політичний успіх.

А Мирослав Медвідь, той ближче нам невідомий земляк став для нас героєм. Він не хотів, мабуть, того, не знав про те і, мабуть, донині не знає, якщо живе. Його задуми були, мабуть, особисті. Але бувають герої припадку. Ви певно чували про людей, які зробили щось великого, не здаючи собі справи з величі і далекосяглости їхнього вчинку. Може насправді „Нема нічого злого, щоб не вийшло на добре". Велике зло сталось,

(Закінчення на стор. 4)

О.Т.

І ТИ, ТЕЛЬНЮЧЕ, ТЕЖ...

II.

Тельнюк це добре знає, але він шукає винного, бо самий має нечисті руки і нечисте сумління. Доказом того є нове видання творів Павла Тичини, що заплановане на двадцять томів. Здійснюється це видання великим колективом письменників, науковців Інституту літератури імені Т.Г. Шевченка, Академії Наук УССР та працівників видавництва „Наукова думка", роботою якого керує редакційна колеґія, що до її складу увійшли: Л. Новиченко, М. Жулинський, В. Русаківський, О. Кудін, С. Гальченко, Б. Олійник, І. Драч і теж Станіслав Тельнюк. Очолює цей колектив Олесь Гончар. Саме вийшов друком перший том цього видання, що, — як подає видавництво, — є найповнішим зібранням творів Тичини. Тельнюк шукає за пропавшими творами Тичини і підозріває, що їх викрали яничари-емігранти. Погляньмо, що роблять оці редактори цього повного зібрання творів Тичини вже у першому томі. Попередні редактори зібраних творів Тичини були чесніші. Вони просто не включали тих творів, які цензура не допускала до читача. Так зробив і редактор одного з видань творів Тичини академік Олександер Білецький. У його виданні не знаходимо ні „Золотого гомону", ні „Скорбної матері" ні всіх інших надхненних творів великого співця української національної революції, „На Аскольдовій могилі" й поготів.

Але нові редактори, з такими спецами, як Станіслав Тельнюк, вдають зі себе кращих науковців. Вони запевняють, що це нове видання буде повне. І що вони роблять — беруться за фальшивку. Вже на перших сторінках завважуємо, як зручно намагається редакція, з Тельнюком включно, переконати що в першій виданій збірці Павла Тичини у славних „Соняшних клярнетах" було 26 віршів і дві поеми; а це не зовсім правда, бо було 27 поезій і дві поеми. Вже немилу річ виключили редактори з видання, яке чейже було передруковане Видавничою Спілкою „Нові Шляхи" у Львові в 1922 році і можна точно перевірити. „Нові Шляхи" — це комуністичне видавництво і немає потреби теперішнім редакторам відцуруватись від нього, це не яничари, як вони з присмаком називають еміґрантів. А ось виходить, що яничарами є ці редактори нового видання, бо намагаються і великого поета підробити під вимогу накиненої окупантом цензури. Для того варто тільки прирівняти одну поему Тичини — „Золотий гомін". Просто не хочеться вірити, що можуть зробити оці всі поети, вчені і наукові дослідники. Варто взяти текст „Золотого гомону", що вперше по десятках років появився у цьому новому зібранні творів Тичини, і порівняти з ориґіналом поета, навіть із цього комуністичного видання „Нових шляхів" з 1922 року, бо цей примірник доступний тут на еміґрації в різних бібліотеках. Тельнюк посмів зробити закид еміґрації, що вона фальсифікує історію, викрадає і знищує геніяльні витвори нашого національного духа. Як безсоромно повелись оці редактори, з Тельнюком разом, з текстом нашого поета, показує їхня редакційна робота над поемою „Золотий гомін" — вирізані цілі рядки, перетасований текст, просто знівечений великий твір великого поета. Варто поставити поруч обидва тексти: ориґінальний поетів і підроблений редакторами-вислужниками режиму, щоб побачити всю огиду їхньої яничарської служби.

Тельнюк ще й закинув еміґрантам, що вони „вбивають майстрів нашого слова" (як це було з Галаном). Справді знайшов закид. Всім відомо, хто був Галан — кар'єрович і вислужник, в літературі просто пляґіятор. Теж і в особистому житті — людина не надзвичайного характеру, бо зірвав родинні зв'язки, згодом, як і його ментор Корнійчук, з вирахування одружився з москвичкою і почав свою вислужницьку роботу режимові саме брехливими памфлетами. Здається, немає вже сумніву, хто допоміг йому зійти з цього світу, подібно як у випадку іншого пристосуванця-кар'єриста Гавриїла Костельника, який допустився зради своєї Церкви для особистих амбіцій. Кому в еміґрації міг бути потрібний Галан? Та Галан стояв на заваді режимові, який волів мати його у скульптурі на видній площі у Львові, ніж живим між живими, бо він забагато знав і невідомо, що ще міг сказати. Відомо, хто кого вбивав. Чейже Хрущов про це признався на партійному зборі. Всім відомо, хто вбив і вбиває майстрів нашого слова, починаючи від вбивства цілої плеяди українських письменників і діячів культури з Єфремовом, Зеровом, Драй-Хмарою, Филиповичем і іншими, почерез нову хвилю убивств, в якій згинули молодші письменники з Підмогильним, Косинкою, Влизьком, аж до останнього ганебного знищення найкращого під цю пору поета в Україні Василя Стуса. Тільки злочинні і безсоромні люди, знаючи про ці плянові вбивства і нищення української культури, можуть намагатись пошукува-

(Закінчення на стор. 3)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує Лев Яцкевич

У калейдоскопі винаходів і відкрить

Ощадні жарівки

З постійним ростом цін за електричні жарівки, появляються на світовому ринку нові роди „ощадних" жарівок, що зуживають удвічі, а то й утричі менше струму за доцьогочасні, конвенційні жарівки.

Нещодавно відома голляндська фірма „Філіпс" випустила на ринок жарівку, яка зуживає 70 відсотків менше електричної енерґії та одночасно є п'ять до десять разів триваліша за конвенційну жарівку, з вольфрамовим волокном.

Ця жарівка, що має назву „СЛ" становить мінятюрне джерело холодного (флюоресцентного) світла. Її можна вкрутити до конвенційної електричної оправки. Технологія її виробництва, в основі подібна до виробництва звичайних жарівок. Нова жарівка „СЛ" вирощує приємне, тепле світло, яке в нічому не відрізняється від світла звичайної жарівки. Фірма „Філіпс" продукує нові жарівки величиною 11, 13, 18, та 25 ватів, впевняючи, що вони є відповідниками сьогочасних 40, 60, 75, та 100-ватових жарівок. Зате їх ціна — непропорційно висока — 15 дол. за штуку.

Найбільший соняшний годинник

Нещодавно археологи відкопали в самому центрі Риму найбільший у світі соняшний годинник, збудований в II Сторіччі н.е. За його вказівку правив величезний обеліск, що стояв перед будинком римського сенату. На жаль, археологи довгий час не могли найти його „циферблату", на якому римляни відчитували пори дня.

Щойно, по довгих та важких астрономічних та математичних обрахуваннях, усталено, що цей „циферблат" мусить міститися нижче поверхні пішоходу. І дійсно, по кількаденних розкопах, вони найшли його в глибині шість, п'ять метрів під землею, в руїнах стіни колишнього будинку сенату.

За „циферблат" правив величезний диск з бронзу, що, до речі був захований в дуже доброму стані.

Найбільша зоря

Її наймення ЗС 345, її промір — 78 мільйонів світлових років, а її відстань від Землі — 5 мільйонів світлових років.

Обслід та промінювання цієї зорі перевели два західньонімецькі астрономи, з допомогою нового директора. Щоб уявити собі неймовірно велику відстань та розмір цієї зорі, слід взяти до уваги, що світловий рік дорівнюється 6 мільйонам мільйонів миль, а відстань Землі від сонця 93 мільйонам миль.

Невидимий літак

Пентаґон (Головне командування американської армії) недавно потвердив, що по кількарічних дослідах, йому вдалося збудувати бойовий літак, якого не можна буде бачити на радарі. Цей літак матиме розмір літака типу Ф-18, але зовсім іншу форму, щоб перешкодити його відбитці на диску радара. Щоб це осягнути, замість металевих частин вжито матеріялів, що поглинають електромагнетну енерґію та замість унапрямити хвилі на радарну станцію їх розпорошують в просторі.

Крім цього, новий літак буде устаткований в особливі електронні уладнення, що висилатимуть фальшиві інформації стосовно положення літака в просторі.

Французький потяг майбутнього

Прототип такого потягу, що їхатиме зі швидкістю 258 кілометрів на годину вже готовий та приходить перші способи їзди, викликаючи всюди велике зацікавлення. Від декількох місяців Крайове товариство французьких залізниць запрошує охочих пасажирів відбути в ньому пробну подорож, покищо при нормальній швидкості. Перші швидкобіжні потяги почнуть курсувати на лінії Париж-Ліон, як тільки закінчиться перерібка залізничого шляху.

Нормальний потяг проїжджає цю відстань за три години та 44 хвилини. Швидкобіжному потягові це забере тільки дві години часу. Сподіваються, що в 1983 році буде відкритий новий шлях для швидкобіжних потягів між Парижем та Марсеєм. Цю відстань проїжджають нормальні потяги за сім годин. Швидкобіжний потяг скоротить цей час до чотирьох годин.

З уваги на високі інвестиції в уставленні нових рейок та нової системи сигналізації та автоматичного гальмування, ціни квитків будуть вищі за ціни конвенційного потягу. Вони будуть коливатися поміж ціною летунських квитків та доцьогочасних швидкобіжних французьких потягів, таких як: „Містраль" та „Аквітанія". Основна ідея таких супершвидких потягів не становить новизни, коли взяти до уваги, що нормальні потяги на лінії Бордо-Париж розвивають швидкість 160 кілометрів на годину.

Богдан Остап'юк

ОЛЕКСАНДЕР КОШИЦЬ

(До 110-річчя народження)

II.

Українська Національна Капеля в Америці

У 1921 році привіз американський імпресаріо Рабінофф Українську Національну Капелю до Америки, де вона здобула надзвичайні тріюмфи у всіх стейтах ЗСА, в Канаді, Мехіко, Кубі, Бразилії і Арґентині. Виступи Капелі закінчилися щойно у 1924 році. У ЗСА і Канаді вітали українці хор і його геніяльного диригента як свого національну славу з найбільшим одушевленням, а американська та канадська музична критика не могла найти слів для виявлення похвал та признання для цього незрівняного хору і його диригента-чародія. Після закінчення виступів Капелі почав Кошиць організувати та вишколювати українські хори в ЗСА. Завдяки заходам Теодора Каськова з Нюарку, зорганізовано сім добрих хорів Нюйоркської округи, які після злуки створили один репрезентативний хор під керівництвом Кошиця для концертових виступів. Таким чином постала наче нова Українська Капеля, тільки не з півсотні голосів, а з чотирьох соток.

Огляд хорової та музичної діяльности Кошиця був би далеко неповним, коли б не згадати про нього як етнографа та композитора. Він був найбільшим знавцем української церковної музики. Збирав, досліджував, обробляв та видав кілька томів українських народно-церковних напівів так з Придніпрянщини (т. зв. київських), як і галицьких і закарпатських. Він поклав великі заслуги у зібранні та збереженні нашої прадідної народно-церковної музики, яка так близька серцю і духові нашого народу по обох боках океану. Українська церковна музика видала трьох великих композиторів: Бортнянського, Веделя і Кошиця. Та коли твори двох перших були скомпоновані під впливом італійської церковної музики, то твори Кошиця скомпоновані згідно з нашою церковною традицією. Він прямо схопив цю народно-церковну мелодику так, як вона ще існує в нашому народі, як вона ще співається по наших старецьких дерев'яних церквах, і утривалив її у своїх знаменитих, простих та приступних обробітках і передав її живучим і грядучим поколінням. В останніх роках свого життя провадив Кошиць у Вінніпеґу Вищі Музичні Курси для дириґентів і хористів, що їх організувало Українське Національне Об'єднання, прищіплюючи свої хорові принципи канадським та американським корам. Щоб зберегти та вшанувати пам'ять великого вчителя, Вінніпеґ вже від ряду літ влаштовує Вищі Курси для дириґентів і хористів, які втішаються великим успіхом.

Трагічна доля та смерть Кошиця

Доля проф. Олександра Кошиця, як усіх його сучасних українських культурних та політичних діячів, були незавидна та бурлива. Вирваний з рідної землі, він чверть століття блукав по світі, не мав пристановища, не міг вповні розвинути свого таланту та знання. Не зважаючи на тріюмфи та успіхи Української Національної Капелі Кошиця, треба все ж таки висловити жаль, що цей великий знавець і мистець народної та церковної музики, не міг спокійно прожити у рідному Києві над Дніпром та працювати в мирі і в культурному оточенні досліджувати, творити і плекати музичне та хорове мистецтво та залишити по собі гідних наслідників.

В останніх роках його здоров'я почало недомагати, зокрема його серце. Помер у Вінніпеґу, в шпиталі 21-го вересня 1944 року на 69-му році життя. У Вінніпеґу відбувся величавий похорон з участю представників усіх канадських та американських організацій. В похоронному поході несено 140 вінків. Залишив у смутку дружину Тетяну, яка походила з його родинних сторін і була одною з його солісток у хорі. Вони ділили долю і недолю зі своїм мужем, тріюмфи і скитання та вірно піклувалася ним аж до його смерти. Вона вже також відійшла у вічність.

Музична та хорова спадщина Кошиця

Кошиць залишив велику музичну спадщину. Сотні народних пісень церковні музичні твори, головно літургії на мужеські і мішані хори, багато різних музичних композицій, різні світські композиції для хору з фортепіяном чи оркестрою. Подаю список праць Кошиця за календарем „Провидіння" 1945 р. під заг.: „Музичні праці проф. Олександра Кошиця в рукописах" ст. 99 - 100) (Календар зредаґував Богдан Катамай) 500 козацьких пісень Кубанщини (рукопис десь на Кубані). Дві збірки українських пісень для школи (на два або три голоси з фортепіяном або без). 80 хорових українських пісень (для мішаного хору). 40 „Музичних Гобеленів" (хорові пісні шкотські, норвезькі, муринські, мехіканські, арґентинські, канадські, кубинські, французькі, гіндуські, японські, еспанські, італійські, новогрецькі, гавайські — все українською мовою). Літургія трьохгласна (для мужеського хору або тріо). Літургія на мішаний хор (з мотивів галицького Ірмолая, підкарпатських та напівів угро-руських). Дві оркестрові овертюри. Кілька оркестрових ілюстрацій до українських драматичних творів „Казка старого млина" Черкасенка, „Дай серцю волю", „Зачароване коло", рукописи остали в театрі Садовського. Видання Ідзіковського в Києві: 20 хорових аранжеровок народних пісень, 10 хорових колядок. Кілька номерів романсів на мужеські або жіночі голоси. Видання Оренштайна в Ляйпціґу; 40 хорових аранжеровок народних пісень, 20 хорових колядок, 10 хорових Кантів, збірник веснянок, Літургія на мішаний хор, пісні для жіночого хору. Видання Вітмарка в Ню Йорку: 30 хорових українських пісень (в англійському перекладі). Видання Інституту ім. Петра Могили в Канаді: Літургія на мішаний хор (Вінніпеґ). Видання злучених хорів Нюйоркської округи: Літургія на мішаний хор (Жовква). Видання оо. Василіян на Чорній Горі (Мукачів): Вісім Догматів („знаменитого" напіву на мішаний хор). Народні Канти (на мішаний хор). Письменні твори: Спроба короткого нарису української музики („Народна Воля", Скрентон, Па.). Нарис історії української музики (в рукописі). Нарис історії українського церковного співу („Америка", Філядельфія, Па.). Про

(Закінчення на стор. 3)

ПРИЯТЕЛІ І ДОБРОДІЇ ЗУАДК

Кожного року під час Світлого Празника Різдва Христового, Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) звертається з проханням до української спільноти надсилати щедрі пожертви на допомогу нашим потребуючим братам і сестрам. Зібрані цією дорогою грошові фонди уможливлюють нам, бодай частинно, допомогти матеріяльно тисячам українських родин, які живуть в дуже невідрадних життєвих умовинах у різних країнах світу.

ЗУАДК з особливою увагою старається допомагати переслідуваним українським патріотам та їхнім родинам, які живуть у різних частинах СССРС, хоч форма і спосіб цієї допомоги є дуже ускладнені. Такі ж труднощі назрівають для допомоги потребуючим українцям, які живуть в інших комуністичних країнах Східньої Европи, в тому теж і Польщі. Всі ці перешкоди ми стараємось перебороти, але у висліді цих труднощів допомога українцям у тих країнах є дуже затяжна і коштовна.

Впродовж своєї діяльности 1985 року ЗУАДК розпочав дуже важливу і благородну акцію допомоги нашим безземельним або малоземельним хліборобам, які знаходяться у тяжких умовинах в Бразилії. Закуп землі для тих бідних людей піднесе їхній життєвий рівень, а разом з тим, збереже їхню національну ідентичність в користь українського народу.

ЗУАДК зобов'язався до кінця цього року передати на ту ціль 35,000 долярів та ще більше посилити збіркову акцію на придбання відповідних грошових фондів для реалізації цього далекойдучого господарського проєкту. Але ключ до виконання цього шляхетного пляну є в руках української спільноти в ЗСА і Канаді. Завершення цього діла є на сумлінні всієї нашої спільноти і воно повинно стати зобов'язуючим імперативом для кожного з нас зокрема. Бо за вказівками великого Франка, нехай кожний думає, що „за долю міліонів мусиш здати Ти отвіт!...

І тому, коли в сумерку Різдвяної Ночі ваша сім'я засяде до традиційної вечері, подумайте про допомогу для тих наших братів і сестер, що живуть у злиднях і недостатках. Згадайте про тих, які караються в московських тюрмах і концтаборах за наші національні ідеали, за тих, що „у розпуці гризуть залізні штаби грат"...

З нагоди Світлого Празника Різдва Христового, вітаємо усіх нашим прабатьківським привітом:

ХРИСТОС РОДИВСЯ!
СЛАВІТЕ ЙОГО!

Екзекутива ЗУАДК

Адреса: United Ukrainian American Relief Committee, 1319 West Lindley Ave , Philadelphia, Pa.

З українського життя у Бразилії

У суботу, 3-го серпня ц. р. в домівці Хліборобсько-Освітнього Союзу й Українського Бразилійського Клюбу секція молоді КЛЕМ-у урочисто відзначила 39-річчя свого існування.

Свято відкрив голова Управи Корнелій Шмулик, який щиро привітав членів та гостей. Програму вели Петро й Одарія Білоніцькі. Згадано засновників КЛЕМ-у, що вже відійшли від нас на вічний спочинок, і вшановано пам'ять про них хвилиною мовчанки.

Отець Августин Діткун, ЧСВВ, виголосив промову, в якій багато місця присвятив проблемам „Року Молоді" і яку присутні вислухали з великою увагою. Амброзій Хома, основник цього відділу, відкрив світлину, зроблену 39 років тому, у перші дні заснування КЛЕМ-у. Він говорив про потреби дальшої праці цієї організації, яка покликана зберігати і примножувати українські культурні цінності, традиції, рідну мову.

У неділю, 4-го серпня, професор Оксана Борушенко влаштувала конференцію про українську іміграцію в Бразилії, яку гості вислухали з великою зацікавленістю. А капеля бандуристів, якою керує невтомний ентузіяст Іван Бойко, порадувала присутніх майстерним виконанням українських народних пісень та популярних творів відомих композиторів. На закінчення вечора молоді артисти показали п'єсу-комедію. Присутні сміялися до сліз і нагороджували аматорів сцени щедрими оплесками.

Наступного тижня у центральній залі ХОС і УБК відбулася вечеря під назвою „Сто" з нагоди 39 роковин



Управа КЛЕМ-у

КЛЕМ-у та 61-річчя Української Жіночої Організації. А по вечері була танцювальна забава, яка тривала до пізньої ночі.

З великим успіхом виступила наша славна оркестра клясичної музики „Камирата Антіґва". А в бібліотеці ХОС відкрилася виставка світлин.

Вже давно у Курітібі не було імпрез, що пройшли б з таким великим успіхом, як імпрези, влаштовані з нагоди роковин КЛЕМ-у.

Український танцювальний ансамбль „Барвінок" з Курітіби взяв участь у ХХІУ Міжнародному фолкльорному фестивалі, що відбувся у театрі Ґваіра від 17-го до 24-го серпня ц. р. Різні танцювальні ансамблі брали в ньому участь. Виступ нашої групи був надзвичайно успішний, ансамбль виконав ряд українських народних танків з різних частин України. Глядачі нагороджували танцюристів рясними оплесками. Особливо припав до вподоби танок „Повзунець". І сама його назва, і техніка виконання свідчать, що створений він на основі того „повзунка", яким безстрашні воїни-козаки непомітно для ворога підповзали на таку віддаль, щоб яструбом накинутися на ворога.

Приємною несподіванкою для української громади в Курітібі був приїзд з Канади хору ім. Кошиця. Український центр „Полтава", де виступав хор, був вщерть заповнений не лише українцями, але й чужинцями.

Владика Єфрем Кривий, епарх УКЦеркви в Бразилії привітав хористів та публіку. Промовляв також голова Української Центральної Репрезентації в Бразилії д-р Аффонсо Антонюк.

Хор на високому мистецькому рівні виконав ряд українських пісень. Крім чудового концерту, хор зумів створити чудову українську атмосферу.

Корнелій Шмулик

Олександер Кошиць...

(Закінчення зі стор. 2)

хоровий спів на Україні (в програмовій книжці з нагоди Ювілейного Концерту Кошиця в Нюарку, 27-го грудня 1936 року).

* * *

Сорок один років тому спочив навіки один з найбільших, після Миколи Лисенка, музикознавців, композиторів та геніяльних дириґентів — проф. Олександер Кошиць на канадській, привітній землі. Він розніс славу української чарівної пісні по цілому світі, розсипав їх неначе дорогоцінні перли по всіх країнах Европи і Америки. Він здобув великі симпатії для України, чого не могли вчинити наші дипломати, журналісти та політичні діячі. Лише українська пісня, яку він так по-мистецьки зумів вивести, принесла Україні заслужену славу. І, завжди, коли почуємо нашу рідну українську пісню у виконанні та інтерпретації Олександра Кошиця, ввижається нам з тих тонів та акордів, так своєрідних, знайомих душі і серцю нашому, як казав Кошиць, — „Свята Україна". Українських народ збереже назавжди велику пошану та вічну пам'ять свого великого вчителя української пісні та музики — Олександра Кошиця.

І ти, Тельнюче...

(Закінчення зі стор. 2)

ти вбивців далеко за кордоном.

Дивує тільки Станіслав Тельнюк. Чи ж би він попав уже у категорію оцих яничарів-памфлетистів, які, мов ці припняті до панського двору наїздника-узурпатора собачки, гавкають на своїх рідних братів, які мають змогу сказати свобідне слово у вільному світі, захищаючи наїзника та ще називаючи його старшим братом. Заворушилось в останньому часі в літературному суспільстві в Україні саме між тими, кому вибиває тепер п'ятдесятка. Всі ті п'ятдесятирічні, що ще недавно виступали в ролі молодої зміни, запрягли себе у режимний віз і очікують нагороди, сподіючись, що за їхню вірну службу режим віддячить їм з нагоди п'ятдесятирічного ювілею якимсь орденом, чи іншою бляшаною медалею, або якимсь відзначенням у формі премії, чи дачі. Вони пізнали, що режим вміє платити за вірну службу яничарам.

АҐЕНТИ МИТНОЇ СЛУЖБИ ЗСА заарештували в **Нюарку трьох турків, один з яких є громадянином** Канади. Заарештованих обвинувачують у спробі придбати високочутливий військовий радар американського виробництва вартістю 15 мільйонів долярів і запасні частини до нього для переправлення контрабандним шляхом в Іран. Радар був призначений для заміни старого, який є в Ірані. Придбання нового радару відіграло б велику ролю у повітряній обороні Ірану.

Померла Рома з Ґулинів Цепенда

Рома Ґулин народилася у Ґмінді в Австрії 1916 року в таборі українських полонених. Батько її священик о. д-р Дмитро Ґулин, а мама Олена з родини Сіменовичів і Кисілевських. Отець Дмитро по виході з Ґмінду став сотрудником при церкві св. Варвари у Відні і там Бог благословив їх трьома дітьми — сином Богданом і двома дочками — Ромою і Анною. З огляду на брак фінансових засобів для утримання родини о. Ґулин виїхав до Америки, щоб дати своїм трьом дітям потрібну освіту і належне утримування своїй дружині Олені. Покійна вже тепер мати Роми мусіла працювати в австрійській цензурі, щоб побороти фінансові труднощі. Найстарший син Богдан стає лікарем, Рома лябоbooранткою, а Анна - піяністкою. Тому що у Відні не було української школи мати Олена вчила своїх дітей вечорами української мови. Рома вступила до церковного хору при церкві св. Варвари під проводом дириґента Андрія Гнатишина. Вона шукала контактів з нашою громадою, бо в неї, дочки українського католицького священика, серце і душа українські. В 1942 році я приїхав до Відня як стипендист КОДУСу, студіювати музику і тут одружився з Ромою в 1944 році в часах воєнної хуртовини. У Маріяцель біля Відня народився нам син Ігор, а дещо пізніше у Берхтесґадені — дочка Татяна. Після закінчення війни усі ми переїхали до Америки, де нас прийняв отець Ґулин, що був парохом в Бруклині.

В 1977 році Рома захворіла на рак. Протягом восьми років боролася вона з хворобою з подиву гідним завзяттям. Перейшла п'ять операцій. Не дошкуляла нікому своєю хворобою, весь час працювала в лябораторії по 8 годин денно.

15-го вересня ц.р. Рома поїхала до Овквуд шпиталю у Дірборні, де д-р Юрій Гнатюк дав їй найкращу медичну обслугу і опіку.

Декілька днів перед своєю смертю вона сказала мені, щоб я викликав всю родину, бо вона відчуває свій кінець. Попрохала, щоб о. Сабол (до якого вона мала особливу пошану), висповідав і запричастив її.

У суботу 5-го жовтня відвідали її ще два отці — о. Ґлен і о. Шарий, а 6-го жовтня, у неділю, Роми не стало між живими.

У похороні св. п. Роми взяли участь п'ять священиків. Панахиду співав церковний хор „Боян" при церкві св. Івана Хрестителя , скріплений хористами сусідніх парохій. Похоронне заведення Марусі Градовської було вщерть виповнене ріднею, парохіянами і приятелями, які прийшли віддати останню прислугу людині з великим люблячим серцем. На цвинтарі Святого Гробу в Дітройті появилася ще одна свіжа могила, а на надгробнім камені написано: „Тут спочиває добра жінка і улюблена мама. Рома Цепенда 1916-1985 Вічна їй пам'ять! Просимо о молитви за її душу!".

Кирило Цепенда

ВОЙЦЄХ ЯРУЗЕЛЬСКІ, лідер польської компартії, після резиґнації з посту прем'єр-міністра почав подорожувати. На початку цього тижня він відвідав Альжир, підписав декілька договорів з Лівією, особисто зустрічався з тамошнім диктатором полк. Муаммаром Каддафі, а звідти полетів до Парижу, на зустріч з президентом Франсуа Міттераном. У політичних колах поширюється думка, що В. Ярузельскі наслідує в дечому совєтського лідера Міхаїла Горбачова і має його повну підтримку, якщо йдеться про внутрішньопольські справи, які він, Ярузельскі, нібито полагодив так, як цього хотіла Москва.

НА ЛІТЕРАТУРНИЙ ДОПОМОГОВИЙ ФОНД ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО" зложили

датки:

У ПАМ'ЯТЬ ПИСЬМЕННИКА ІВАНА КЕРНИЦЬКОГО ПІД ЧАС ТРИЗНИ І ПІД ЧАС ЛІТЕРАТУРНОГО ВЕЧОРА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ:

125.00 дол.: — 43-ій Відділ С.У.А. у Філядельфії;

По 100.00 дол.: — Видавництво „Лис Микита", Теодор Сидор;

По 50.00 дол.: — Роман Король, Ярослав і Ярослава Панчуки, Віра і Ліда Савойки, Надія Світлична, Теодосій та Ірина Сеньківські, Марко й Ія Тарнавські, Остап і Марта Тарнавські;

По 30.00 дол.: — А. і О. Заліска, Остап і Ярослави Олесницькі;

По 25.00 дол.: — Володимир і Марія Барагури, Роман і Зірка Воронки, Мирон і Ольга Гнатейки, Володимир і Богданна Гнатківські, Володимир і Наталія Грицини, Марія Даниш, Любов Коленська, Іван і Галина Костюки, Люба Лапичак, Любомир і Марія Лампіки, Степан і Валя Магмети, Юрій і Христина Навроцькі, Н.Н., Аполінарій Осадца, Марія Підгородецька, Олег Слюзар, Юрій і Христина Ференцевичі, Володимир і Лідія Фіцаловичі, Евгенія Чапельська та Ярослав і Марта Яримовичі, Володимир і Олена Шиприкевичі, Ярослав та Ірина Щербанюки;

По 20.00 дол.: — Ярослав Бобинський, Модест і Антонія Венгриновичі, В. Вишиваний, Петро і Богдана Гаврилюки, Ірина Гошовська, Василь і Наталія Качмарі, Олесь і Лідія Клецори, Михайло і Наталія Клецори, Іван і Надія Кравчуки, Олександра Крученюк, Теодор і Анна Лопатчаки, Василь і Марія Палідвори, Богдан і Христина Певні, Марія Ржепецька, Зенон і Віра Салевичі, Ірина Сеньківська, Віра Смулка-Лащик, Роман Ференцевич, Галина Ціґаш, Михайло Черешньовський, Микола і Стефанія Чорні, Микола Шпитко, Лев і Леся Яцкевичі;

По 10.00 дол.: — Таїса Богданська, Марія Войцюк, О. Германюк, Тарас і Ія Грицаї, Діма, Р. Довбощук, Галя Клим, Юрій і Віра Кушнірі, Анна Лаба, Марія Левицька, Мирослав Лисобей, П. Лойко, Евген і Ірина Мельники, Данило й Анна Мохи, Олена Островерха, Еліза Панчак, Михайло і Люба Пежанські, Теодор Терен-Юськів, Славко і Тамара Труші, Ольга Труш;

По 5.00 дол.: — Марія Дзядів, Іванна Кононів, Сабіна Свинтух, Марія Шарабура.

Разом у пам'ять Івана Керницького зібрано суму 2,015.00 дол.

З приводу смерти письменниці Марії Струтинської на той же допомоговий фонд склали датки:

100.00 дол.: — Ірина Гладка;

По 25.00 дол.: — Мирослав Семчишин, Володимир і Олена Шиприкевичі;

По 20.00 дол.: — Марта Шиприкевич, Малина Дзюба.

Разом у пам'ять Марії Струтинської зібрано 195.00 дол.

З приводу смерти Юрія Стефаника, заступника голови Президії О.У.П. „Слово" й голови „Слова" в Канаді склали пожертви на видавничий фонд збірника „Слово":

По 100.00 дол.: — Денис і Мирослава Стахови, Софія Темницька;

По 40.00 дол.: — Теодосій та Ірина Сеньківські;

По 25.00 дол.: — Галина Кіляр, Юрій і Христина Навроцькі.

Разом у пам'ять Юрія Стефаника зібрано 290.00 дол.

Всім жертводавцям складає щиру подяку:

Президія О.У.П. „Слово".

ПОДЯКА

6-го жовтня 1985 року невмолима смерть, передчасно забрала від нас нашого Найдорожчого Мужа, Батька і Дідуся

бл. п. ЯКОВА БУРІЯ

залишаючи в наших серцях невимовний біль, жаль і смуток.

Нашу особливу подяку складаємо Всечеснішому пароховi блаженної пам'яті о. митратові І. Сиротинському, за ведення похоронних відправ, за теплу і зворушливу прощальну проповідь в церкві св. о. Миколая, за щирі вислови співчуття і згадку про Покійного під час тризни.

Сердечно дякуємо о. Я. Левицькому за відвідини хворого вдома, уділення Найсвятіших Тайн та за співучасть в панахидах, як рівнож о. Д. Паньковому і о. Б. Остаповичеві за співучасть у Панахидах і похоронних відправах, за щирі вислови співчуття та згадку про Покійного під час тризни.

Щиро дякуємо всім співакам і дякові п. Брезденеві за гарний спів під час панахид і похорону. З глибини нашої душі дякуємо всім тим, які в пам'ять Покійного прислали прекрасні китиці квітів, за щедрі датки на добродійні цілі, та численні Служби Божі.

Дякуємо ласкаво Друзям Покійного, які несли домовину.

Щире українське спасибі Станиці кол. Вояків і УД УНА за активну участь в похоронах, за почесне накриття домовини прапором і прощальні слова над могилою, які виголосив В. Гуляк.

Головному Екзекутивному Комітетові та Головній Канцелярії УНСоюзу і головному радному УНС ред. В. Дідюкові за вислови глибокого і щирого співчуття та прощальні слова над могилою.

Видавництву Літопису УПА за дружню згадку про Покійного, як працівника адміністрації, і прощальні слова над могилою, М. Кулика, Комітетові Українок Канади за численну організовану участь і щирі слова співчуття від КУК під час тризни п-і М. Підкович.

Дякуємо щоденникові „Свобода" і тижневикові „Гомін України" за негайне поміщення некрологу. Особливу подяку складаємо ред. В. Дідюкові за поміч і теплі співчутливі спогади про Покійного та взірцеве переведення тризни.

Рівнож ми дуже вдячні п-і А. Дрогобицькій за щирий і відданий труд в підготовці похоронів.

Немає слів, щоб могти висловити нашу глибоку вдячність нашим щирим Приятелям, Родині, які так охоче і віддано старалися нам допомогти під час нашого великого горя.

Всім, що приїхали здалека і близька, брали участь у панахидах і похоронних відправах, наше щире спасибі. Хай Милосердний Господь щедро наділить Вас всіх своїми ласками.

В невимовному смутку:

дружина — АННА
дочки — ЛЮБОМИРА з родиною
УЛЯНА з мужем.

•

З вдячністю подаємо список жертводавців на Фонд Оборони Українського Імени.

$50.00 — І. Ключник.

По 25.00 дол. — А. Комаровський, В. Дідюк, В. Назар, О. Ковальчук, В. Гусаревич, В. П. Гнатюк, К. В. Кокоша.

ПО 20.00 дол. — Б. Опалевич, О. В. Недошитко, Є. Фенцор, І. Сулига, Л. Бабій, І. Кіт, А. Чорній, Д. М. Гулей.

По 15.00 дол. — Є. Базилевич, О. Кошіль.

По 10.00 дол. — С. Білик, В. Федак, Д. Ковч, Л. Курилець, Ю. Кошіль, В. Любка, М. Татарин, П. Плахта, М. Радіо, М. Кулик, Б. Ключник, О. Брус.

По 5.00 дол. — М. Сорока, М. Калинич, Ю. Лихач.

4.00 дол. — П. Працінь.

100.00 дол. А. Бурій.

На будову церкви (собору) св. Івана Хрестителя в Оттаві.

$50.00 дол. — І. Ключник.

По $25.00 дол. — В. П. Гнатюк, К. В. Кокоша.

20.00 дол. І. Городецький.

По 10.00 дол. — В. Закалужний, Я. Дутка, Н. Пашковська, Н. Чорний, Я. Гузан, Б. Левицький, С. Куцій, Я. Тенюк, Б. Ключник, П. Падик.

По 5.00 дол. — А. Сорока, Г. Сидорук.

100.00 дол. — А. Бурій.

†

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями, що 2-го грудня 1985 року, на 74 р. життя після короткої недуги відійшов з цього світу на той бік, „де ні горя ні печалі"

бл. п.

МИХАЙЛО БОГДАНОВИЧ

уроджений 11-го жовтня 1911 р. в Тернополі

ПАРАСТАС в середу, 4-го грудня 1985 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в четвер 5-го грудня 1985 р. з похоронного заведення до церкви св. Юра, а відтак на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Горем опечалені:

дружина — ФІЛЬОМЕНА
стриєчні брати — ПЕТРО, СТЕФАН І МИХАЙЛО
стриєчна сестра — ОЛЬГА
шваґри — РОМАН ОНУФЕРКО з родиною в Англії
БРОНИСЛАВ ОНУФЕРКО з родиною у Польщі
ближча і дальша родина в Америці і Україні.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Заслуга...

(Закінчення зі стор. 2)

бо хтось був дуже нечутливий на права людини — української людини. Болюча це подія, оцінюючи її з людської точки бачення. Але погляньмо і на ясну сторінку тої події: світ заговорив про Україну, як ніколи. Тисячі і тисячі нашого народу вмирали в обороні Заходу перед совєтським наїздом на вільний світ. А доцінював хто і нині доцінює ці мільйони жертв, їх не велике геройство? Жертва Мирослава принагідна. А як Україна скапіталізувала на ній. Вона принесла нам з України щось дуже цінне: показала нам, що ми досить сильні і можемо багато досягнути, коли щось нами потрясе і нажене дещо розуму до голови.

Для мене Мирослав Медвідь велика політична постать — герой, хоч він про те не знає. Справді бувають герої обставин і припадку. Розглядаючи отже болюче питання цього Мирослава, маймо на увазі не тільки гуманний фактор, але і національний інтерес. Прикре воно і боляче, але іноді приходиться забути про біль.

Комітет УНСоюзу Оборони Української Спадщини

приймає зголошення на становище

КРАЙОВОГО ДИРЕКТОРА БЮРА

Обов'язки — Директор буде здійснювати напрямні і програми Комітету УНСоюзу Оборони Української Спадщини під керівництвом його предсідника. Функція директора охоплюватиме. (1) дослідні та інформаційні програми, (2) дослідні та інформаційні програми, скеровані до Уряду З'єднаних Стейтів Америки; (3) пильнування за політичними потягненнями Уряду й Конґресу і за рапортуванням засобів масової інформації з питань, які торкаються українсько-американської громадськости; (4) керування вашінґтонським бюром, включно з постійним складом працівників бюра, практикантів і крайових добровільних працівників; (5) формулювання програм розвитку в крайовому маштабі.

Вимоги — Апліканти повинні мати принаймні ступінь бакаляврa та бодай п'ять років праці на відповідальній посаді. Інші фактори, що братимуться під увагу: (1) досвід праці в Уряді; (2) поінформовзність і знання про діяльність Конґресу і екзекутивної галузі Уряду; (3) знання англійської мови в слові і письмі; (4) знання української мови; (5) знайомство з діяльністю засобів інформації; і (6) основний досвід в ділянці публічних зв'язків.

Заробітна платня — на підставі обосторонннього домовлення враховуючи попередні заробітки апліканта.

Подання — резюме, включно з вимогою платні, слід надсилати до —

UKRAINIAN HERITAGE DEFENSE COMMITTEE,
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302,

не пізніше 15-го грудня 1985 року. Фіналісти перейдуть інтерв'ю перед 1-им січня 1986 року.

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви $..............................

....
ім'я та прізвище

....
число дому, вулиця

....
місцевість стейт поштовий код

Головна Канцелярія УНСоюзу

має на складі
ще деякий запас

РІЗДВЯНО-СВЯТОЧНИХ КАРТОК

артистів Едварда, Яреми і Юрія Козаків.

З огляду на це, що запас малий, не висилалося їх всім передплатникам СВОБОДИ, але передплатники можуть замовляти картки у Головній Канцелярії УНСоюзу.

Замовлення просимо робити англійською мовою.

Прошу прислати .... святочних карток на суму $ ....
Ім'я, прізвище ....
Число дому і вулиця ....
Місто .... Стейт .... Зіп ....

Ціна карток: 12 за $4.00.

Прихід з продажі призначений на розбудову СТИПЕНДІЙНОГО ФОНДУ УНСОЮЗУ.

Чеки проситься виставляти на: Ukrainian National Association

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСО „Тризуб" Філядельфія закінчив першу половину футбольного сезону

УСО „Тризуб", трикратний (за порядком) першун „Мейджор Дивізії" Пенсильванійської Юнайтед Ліґи, є на першому місці і в цьому сезоні після закінчення осінньої рунди першенських розгривок. В поодиноких змаганнях наша дружина здобула такі висліди: „Тризуб" — „Данубія" 5:3, „Ерцґебірґе" 2:2, „Даз — Експо"3:2, „Фенікс" 8:0, „Баєрн" 2:2, „Інтер" 8:1, „Факс Чейс" 9:0, „Америка" 8:0 „Джермен — Ганґеріянс" 7:1. Отже, більшість перемог „Тризуб" здобув розгромними вислідами.

Склад дружини: Д. Прончак, Т. Зілько, Р. Станько, Т. Козак (капітан), О. Гарматій, Р. Насер, Е. Бігальський, І. Сесак, А. Зілько, Б. Санторо, І. МкАлістер, Д. Болес. Тренер дружини Юрко Літинський, провідник — Михайло Юрчак. Резервова дружина „Тризуба" закінчила першу половину сезону на шостому місці. Провідником цієї дружини є Ярослав Харечко.

Кінцевий показник табелі ігор - перша половина сезону -1985-86

	Точок	Ґолів
УСО „Тризуб"	16:2	44:11
Данубія С.К.	14:4	26:10
Ерцґебірґе С.К.	12:6	17:10
Джермен-Ганґ	11:7	11:12
Даз-Експо С.К.	10:8	12:4
Факс Чейс С.К.	8:10	7:21
Інтер С.К	7:11	8:9
Баєрн С.К.	4:14	9:19
Фенікс С.К.	4:14	6:24
Америка С.К.	4:14	7:27

УСО „Тризуб" - Аллентавн С.К. 3:2

У своїх перших змаганнях за аматорську чашу ЗСА, що відбулися в неділю, 10-го листопада ц.р., на „Тризубівці", перша дружина „Тризуба" елімінувала сильний клюб Аллентавн вислідом 3:2. Ці змагання відбувалися напружено й завзято і глядачі пережили багато емоцій. До перерви „Тризуб" провадив 2:0, що його здобули А. Зілько і Санторе. Після перерви суперники почали гострішу гру, вживали „фавлі", в наслідок яких суддя диктував вільні і карні стріли. Не зважаючи на можливості для нашої дружини, вислід не змінився в їх користь, а навпаки, гості зуміли вирівняти 2:2. При цьому стані згідно з правильником, суддя зарядив догривку 2x15 хвилин. Перша половина догривки закінчилася внічию. Щойно вкінці другої половини А. Зілько з подачі Яримовича встановив переможний вислід 3:2.

Яр — Ко.

УСК Ню Йорк — „Спортфрендс" С.К. 0:2

В цих першенських змаганнях І-ої дивізії Космополітальної Ліґи, що відбулися в неділю, 17-го листопада ц.р., перша дружина УСК-у зазнала чергової поразки, цим разом з лідером І-ої дивізії (групи сині) клюбом „Спортфрендс" з Пасейку. В грі наша дружина була рівнорядним партнером гостей, одначе, якщо йдеться про швидкість і викінчення офензивних акцій, то в них кращими виявилися суперники. До перерви „Спортфрендс" вели 1:0, здобувши свого ґоля щойно в 43-ій хвилині. В другій половині гості подвоїли вислід 2:0 в 71-ій хвилині, використавши помилку оборонця УСК-у, який спізнився з викопом м'яча під воротами УСК-у. Після цієї поразки наша дружина займає передостаннє місце в показнику табелі ігор в І-ій дивізії (групі червоних), маючи досі на своєму конто 2:8 точок і 4:13 відношення ґолів. Склад УСК-у: Ксавієр, Нюгоф, Чарний, ДаСільва, Жовтий, Сабальякос, Алвес, Мицак, Рейс, Ошова, Ґіральдо, Мартінез, Зінкевич, Коваленко.

С.К.

УСВТ „Ч.Січ" — „Уруґвай" С.К. 1:, 2:2, 2:4

Були це змагання першої рунди за чашу чемпіонів Ню Джерзі, що відбулися в неділю, 24 листопада ц.р., в Оранджі, Ню Джерзі. Клюб „Уруґвай" в ролі минулорічного чемпіона І-ої дивізії Італійсько-Американської Ліґи цим разом вийшов переможцем з минулорічним чемпіоном Ню Джерзі за чашу щойно після зарядженої суддею серії карних стрілів, яку уруґвайці закінчили переможним вислідом 4:2. В нормальному часі, після 90 хвилинних завзятих змагань, вислід був 1:1. Уруґвайці відкрили конто вже в третій хвилині, використавши хвилеву неувагу оборонця „Ч. Січі", який розминувся з м'ячем в часі, коли напасник господарів залишився сам перед порожніми воротами. Після цього ґоля уруґвайці грали жорстко і більш дефензивно, щільно крили наших небезпечних стрільців — Андрія Бакуна, Сабрія і Торія. Щойно в кінцевій фазі нормального часу, після розіграння вільного стрілу, Сабрій зумів вирівняти вислід — 1:1. При цьому стані суддя був змушений зарядити півгодинну догривку. В першій половині цієї догривки „Ч. Січ" вела 2:1, що його здобув Сирчвел. В другій половині уруґвайці вирівняли вислід 2:2, після того, як суддя досить похопно зарядив карний стріл за удар м'яча в рамено нашого оборонця. При стані 2:2 суддя зарядив серію карних стрілів, в якій, як згадано вище, кращими стрільцями виявилися господарі. Склад „Ч.Січі": Хамуляк, Ромійо, Сирчвел, Павлюс, Зулійо, Брієнза, Ансальмо, А. Бакун, Сабрій, Каміка, Торій, Хмілевський, Чижович, д-р В. Бакун. Провідник Вол. Бакун.

УСВТ „Ч. Січ" II — „Аліянца" С.К. 2:0

Цю перемогу друга дружина „Ч.Січі" здобула на виїзді в Джерзі Сити в змаганнях за чашу стейту з колюмбійським клюбом — „Аліянца". Переможні ґолі для нашої дружини здобули Мур і Мурся. Приємно зазначити, що в складі цієї дружини у великій більшості виступають надійні юнаки власні вихованці, випускники Спортової Школи „Ч. Січі". В складі дружини в звітових змаганнях виступали: Тарас Науменко, Богдан Ґбур, Юрко Ґбур, Віктор Науменко, Борис Науменко, Тиміш Сергіїв, Степан Матвіїшин, Михайло Біназеський, Роберт Мур, Михайло Мурся, Ярослав Твардовський і Давид Фльорес. Провідник Петро Біназеський.

Жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січі" взяла участь в турнірі „А" кляси в Енґлвуді

В цьому турнірі ЮСВБА, що відбувся в неділю, 17-го листопада ц.р., в місті Енґлвуді, Ню Джерзі, виступали чолові „А"-клясові клюби Ню Джерзі і Ню Йорку, як теж один клюб „АА", яким є „Віндчаймс" В. К. Ню Йорк. „Ч.Січ" перемогла „92 Ню Йорк" В.К. 15:3, 15:3, ремісувала з „Берґен" В.К. 17:15, 8:15 зазнала поразки з „Парк Слоупе" 14:16, 6:15 і „Віндчаймс" 6:15, 4:15 і зайняла третє місце в своїй групі. В складі дружини виступали: С. Гейлі-Моравська, Д. Іган, Д. Маркус, С. Лопатовська, М. Вашкевич, К. Друбель, М. Коней. Провідник — Ігор Тафель, тренер Роберт Чече.

(от)

Вступайте в члени УНС